

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er jo egentlig meget uskyldigt at skulle forlænge revisionsfristen for forebyggelsesrådet, men jeg synes nok, man skal tage anledning til i forbindelse med en sådan forlængelse af fristen at drøfte det, som egentlig er hovedspørgsmålet, nemlig om man nu også tager hensyn til, hvad forebyggelsesrådet virkelig foretager sig, og det er noget, vi gerne vil drøfte med ministeren i udvalget. Vi vil gerne prøve at se på, i hvilket omfang det faktisk også bruges efter sin hensigt, om man tager de anbefalinger alvorligt, som kommer fra forebyggelsesrådet, og i givet fald hvorfor ikke. For det er da meningen, at forebyggelsesrådets arbejde skal have nogle praktiske virkninger, og den side af sagen ønsker vi at drøfte med ministeren i forbindelse med denne lovrevision.

Steffensen (KrF):

Da det netop er ønsket, at man får et større erfaringsgrundlag, inden man tager endelig stilling til, hvordan dette forebyggelsesråd skal virke, og hvor det skal være fremover, kan vi tilslutte os forslaget.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal takke for også denne behandling.

Jeg skal knytte nogle enkelte kommentarer til de synspunkter, der har været. Jeg er meget enig i det hovedsynspunkt, som er kommet fra nogle ordførere om, at man ikke kan forebygge, fordi man har et forebyggelsesråd. Man må altså forlange af et sådant forebyggelsesråd, at det er engageret, og at det lægger sig i selen for at løse den opgave, det rent faktisk har fået, som jo slet ikke er uvæsentlig og navnlig ikke er uvæsentlig i disse år, hvor vi bliver nødt til at sige, at forebyggelsen må have en stigende placering, ikke alene når vi taler flot om det, for så kan vi jo alle sammen, men det var måske også meget godt, om vi fik taget nogle initiativer på det forebyggende område, sådan at vi i den anden ende, nemlig i behandlingssektoren, dels kunne spare nogle penge, dels kunne sikre en bedre patientbehandling, så patienterne ikke bare bliver skubbet opad i et stadig mere specialiseret behandlingssystem. Som man vil vide, er jeg meget optaget af hele forebyggelsestanken.

Det, jeg synes er væsentligt ved det arbejde, som forebyggelsesrådet har lavet, er, at man er begyndt at sætte noget arbejde i gang lokalt ude i amterne og kommunerne. Jeg er ikke sikker på, at man er i stand til herinde fra at forebygge så forfærdelig meget i et sådant råd. Det, man kan, er at opsamle nogle oplysninger og tage nogle initiativer i samarbejde med dem, der sidder rundt omkring i landet, nemlig kommuner og amtskommuner, og det er faktisk lykkedes rimelig godt, synes jeg, og jeg kunne nævne nogle steder, hvor dette samarbejde fungerer særdeles udmærket.

Jeg kan sige til hr. Henning Rasmussen, at man selvfølgelig altid kan ønske større bevillinger til en eller anden indsats, men jeg har den principielle holdning, at det ikke er sikkert, at arbejdet bliver tilsvarende intensivere eller bedre af, at man får større bevillinger. Det kan man have forskellige synspunkter på, men hvis vi skal give større bevillinger til dette område, må vi være indstillet på, at de skal tages et andet sted fra; det kan altså ikke bare lægges oven i kagen.

Det, der må være vigtigt i øjeblikket, er at sige til forebyggelsesrådet, at vi med denne forlængede frist kan tage fat, som hr. Ager-schou sagde. Jeg er nemlig meget enig i, at et sådant forebyggelsesråd skal tage nogle initiativer og skal yde en indsats for det, som forebyggelsesrådet rent faktisk er sat til. Men så kan jeg godt se, at vi på et eller andet tidspunkt kommer ud i en diskussion om, hvad det så skal tage op, og der er sikkert lige så mange emner, man kunne tage op, som der er medlemmer af folketinget. Det er klart, at et sådant forebyggelsesråd, da bevillingerne nu ikke er uendelige, bliver nødt til at lave sig nogle prioriteringer i dette arbejde, og der vil måske være nogle, som ikke er 100 pct. enige i de prioriteringer, som forebyggelsesrådet har foretaget.

Til hr. Maisted kan jeg sige, at jeg synes, en nedlæggelse af forebyggelsesrådet ville se lidt underlig ud, hvis man i øvrigt er enig i, at forebyggelse ville være en farbar vej til at mindske noget af det, som jeg ved hr. Maisted også er interesseret i at mindske, nemlig udgifterne til vore sygehuse – de behandlede – og til sundhedsvæsenet i det hele taget. Men jeg er i øvrigt enig i, at forebyggelse jo er mange ting og er noget, der breder sig ud over samtlige sektorer i vores samfund, og